

og maa derfor fremdeles holde paa det Resultat, der blev det afgjørende ved Eagens anden Behandling. Forøvrigt indrømmer jeg, at Afgjørelsen af hvad der er rettest, enten 10 eller 15 Aar, for en stor Deel er, om jeg saa maa falde det, en Skønssag. Mig forekommer det, at det længste Tidsrum, nemlig 15 Aar, er det, at man i dette Tilfælde baade med Hensyn til det Heles og den enkelte Bedkommendes Læve rettest bør vælge.

Stampe: Jeg er enig i, at der er Lighed mellem Bagersagen og Møllersagen, forsaavidt der er Tale om et Billighedskrav paa Erstatning. Men det forekommer mig aldeles klart, at dette Krav i Møllersagen træder meget tydeligere frem. Der er nemlig den væsentlige Forskiel paa en Bagergaard og en Mølle, at naar en Bagergaard taber sin Næring og ikke længere kan bruges til Bagergaard, saa kan den bruges til at boe i. Dette er derimod ikke Tilfælde med en Mølle; naar den ikke længere kan bruges som Mølle, kan den alene bruges til Nedbrydelse, enten til Bygningstømmer eller til Brændsel. Til at boe i vil den ikke kunne bruges; det maatte da i ethvert Fald være til Sommerbolig; thi om Vinteren vilde den blive temmelig kold (Munterhed).

Simony: Forsaavidt det af den ærede 1ste Landsstingsmand for 10de Kreds (Schytte) er yttret, at jeg skulde have troet Regjeringens Forslag retfærdiggjort ved de Clausuler, som ere tilføiede i Confirmationen paa Møllebevillingerne, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg udtrykkelig skjælnede mellem de Møller, som drives i Genhold til ældgammel Ret, og hvilke derfor ikke have eller behøve nogen Bevilling, og dem, som drives efter Bevilling. Der er naturligviis ingen Tale om Confirmation af Bevillinger med Hensyn til de Møller, som slet ingen Bevilling behøve; min Bemærkning kunde altsaa alene gjælde de Møller, der drives med Bevilling, og hvilken altsaa skal indsendes til Confirmation ved Thronliste.

Wessely: Den ærede Ordfører har aldeles misforstaaet mig, naar han har meent, at jeg skulde have argumenteret paa den Maade, at, naar Regjeringen har overseet Forholdet og fremlagt et Lovforslag, kunde Forsamlingen

lægge sig paa den lade Side og trygt antage Lovforslaget, uden at gaae ind paa en Undersøgelse deraf. Jeg veed ikke, om det, jeg har yttret, har givet Anledning til, at denne Mening skulde ligge deri; saa Meget er i alt Fald vist, at det ingenlunde har været min Hensigt at udtrykke mig saaledes. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at, naar den ærede Ordfører mener, at Forholdet er ikke saa let at overse, som Forholdet i Bagersagen, og at man derfor skulde beholde 15 Aar, og ikke gaae ind paa de 10 Aar, da mener jeg, at det er aldeles ligegyldigt, enten man overseer Forholdet let eller med Besværighed; man skal overse Forholdet, og, naar jeg har forstaaet den ærede Ordfører ret, laae der i hans Argumentation den Mening, at han ikke kunde overse Forholdet, og det var derfor, jeg gjorde opmærksom paa, at det dog vilde være en Synderlighed at veltage en anden Bestemmelse, fordi man ikke kunde overse Forholdet, naar man indrømmede, at Regjeringen havde overseet det.

Skoleforstander Sørensen: Det forekommer mig, at det vilde være uheldigt i sine Følger, dersom man vilde antage, at det skulde være nødvendigt, at enhver Forandring af Næringsforholdene skulde saaledes forberedes og bestemmes 15 Aar, førend den kunde blive til Virkelighed. Dersom dette skulde gennemføres med alle vore Næringsgrene i Landet, saa vilde det være paa den høie Tid at tage fat paa at ordne de forskellige Næringsforhold; thi ellers vilde vistnok den Frihed, man attraaer at indføre, ikke komme ret mange af de Nulevende til Nytte.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, skred man til Afstemning, hvorved

Forslaget til § 14 af M. P. Bruun, Røster, Simony, S. Sørensen, P. Hansen og S. Petersen:

At Begyndelsen af Paragraphen: „Fra 1ste Januar 1867“ forandres til: „Fra 1ste Januar 1862“;

blev, da der ved den først paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning afgaves 20 Stemmer for og 19 mod Forslaget, ved Navneopræb, der